

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17418/2024
15.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Фриндик, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Јелена Лакићевић Шили, адвокат из ..., по тужби ради предаје поседа и по противтужби ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 72/24 од 22.02.2024. године, у седници одржаној 15.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 72/24 од 22.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 72/24 од 22.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 412/17 од 25.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу преда у посед северни део парцеле ... у ..., уписану у ЛН .. КО ..., у ширини од 8 метара целом дужине парцеле. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да уклони своју бесправно подигнуту ограду са парцеле тужиоца и постави исту на границу према подацима РГЗ СКН Ириг. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев и утврђено да је ништава одредба члана 1. став 1. тачка 1. купопродајног уговора ОПУ: 215-2017 од 22.03.2017. године, у делу који гласи: „-породичној стамбеној згради у ..., у улици ..., саграђеној на парцели ..., број зграде на парцели 1, приземна, док је у преосталом делу противтужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбачен је део противтужбеног захтева који гласи: „Налаже се РГЗ Катастру непокретности Ириг да непосредно на основу ове пресуде изврши брисање извршеног уписа по основу предметног уговора у званичним евиденцијама“. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка од 376.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ досуђених трошкова парничног поступка од пресуђења до извршности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 72/24 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу одлуке о тужбеном захтеву, у делу којим је одбијен и одбачен противтужбени захтев и усвојен захтев за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је захтев за предају у посед тужиоцу дела означене парцеле премештањем бесправно подигнуте оgrade на тој парцели на граничну линију са суседном парцелом туженог и по противтужби за утврђење ништавости купопродајног уговора на основу ког је тужилац стекао предметну парцелу са уписаним стамбеним објектима. Нижестепеним пресудама одлучено је усвајањем тужбеног и делимичним одбијањем противтужбеног захтева. Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер из навода ревизије не произилази потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе и новим тумачењем права. Имајући у виду наведено, као и да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног и противтужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја и да битне повреде одредаба парничног поступка, на које ревизија указује, нису законом прописани разлог за изјављивање посебне ревизије, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.05.2017. године, а противтужба 04.08.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела по тужби и по противтужби је 750.000,00 динара, према одмереној судској такси на пресуду, с обзиром да у тужби као ни у противтужби није означена вредност предмета спора.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела, по тужби и по противтужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе као и противтужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**